

90 Øre og afgiftsfri. For Tobak til 16 Kr. pr. kg er Forhandlingsomkostningerne 4 Kr., Skatten 3 Kr., til Fabrikanten bliver der 9 Kr. eller kun en Stigning af 1 Kr. 50 Øre. Gaar vi op til en Pris af 20 Kr., bliver Forhandlingsomkostningerne 5 Kr., Skatten 5 Kr., tilbage til Fabrikanten bliver 10 Kr., med andre Ord det samme Beløb, der afgiftsfrit var stillet til Raadighed, idet Tobak under 10 Kr. ikke kommer ind under Beskatningen. Mellem de 9 Kr. 90 Øre og de 20 Kr. er der en Difference af 10 Kr. 10 Øre, hvoraf der kun tilkommer Fabrikanten 2 Kr. 48 Øre til Forbedring af og Fremskaffelse af en Vare, som er brugelig. Først naar vi kommer op til Røgtobak til 30—40 Kr. pr. kg, med andre Ord 15—20 Kr. pr. Pund, mærker man Forskellen. Ja, denne er endda ikke saa stor ved de 30 Kr. Der er Forhandlingsomkostningerne 7 Kr. 50 Øre, Skatten 10 Kr., og der er saaledes kun 12 Kr. 50 Øre til Fabrikanten. Først ved den enorme Pris af 40 Kr. pr. kg, hvor Forhandlingsomkostningerne er 10 Kr. og Skatten 10 Kr., bliver der 20 Kr. tilbage til Fabrikanten. Den, der vil have en ordentlig Pibe Tobak, maa altsaa være forberedt paa at komme til at betale en ordentlig Pris efter de foreslaaede Takster, og jeg haaber, at det ærede Udvalg, der faar med denne Sag at gøre, virkelig vil gaa til Bunds i Detaillerne i dette Lovforslag, som saa haardt kan trænge til en nærmere Prøvelse.

Ved sin Forelæggelse af Lovforslaget nævnedes den højtærede Finansminister 12 Mill. Kr. som det Beløb, som han jurerede denne Lov vilde indbringe. Men under Forudsætning af, at der efter Lovforslagets Vedtagelse vil være Købere til disse Varer og Omsætning i dem, vil vi ikke blive staaende ved en Indtægt af 12 Mill. Kr. Jeg er ret vis paa, at Indtægten vil blive mindst 50 pCt. større alene paa denne Skattelov. Hvis altsaa alle de Skattelove, der ligger paa Rigsdagens Bord, kommer til at virke efter samme Skala som Tobaksbeskatningsloven, tror jeg ikke, at Indtægten bliver 207 Mill. Kr., men saa tror jeg, at vi kommer op mellem 300 og 400 Mill. Kr.

Jeg ønsker ligeledes at gøre opmærksom paa de uheldige Virkninger, som denne Lov vil udøve paa den frie Handel, idet den i sine Kontrolbestemmelser gør alle Købmænd til Grossister og tvinger dem til foruden almindelige Handelsbøger at føre Lagerbog og Salgsbog, ifald de vil

udnytte den Ret til Omsætning, som deres Børgerkab giver dem. En Købmand, der køber større Partier og derved opnaar en Kvantumsrabat, har selv nu under Indenrigsministerens prisregulerende Bestemmelser Lov til at sælge alle andre Varer til enhver Detaillist med den Fortjeneste, som Kvantumsrabatten er. Men Cigarer og Cigaretter maa ifølge det foreliggende Lovforslag ikke sælges til andre Detaillister, medmindre Sælgeren optræder som Grossist, afgiftsberigtiger Varen, udsteder Dobbeltfaktura og fører ekstra Lagerbog og Salgsbog. Det er stærke Baand, der lægges paa den frie Handel, og det forekommer mig, at det stiler hen mod Indgrib i Næringsfriheden. Resultatet er, at den handlende ikke kan sælge to Kasser Cigarer til en Kollega uden at føle disse snærende Baand, derimod kan han udmærket godt sælge de to Kasser til en Gæstgiver, uden at dette regnes som en gros-Salg.

Endnu ønsker jeg at stille et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Hvis de handlende i Tobaksbranchen følger Indenrigsministerens Anvisning og slutter sig sammen for ved fælles Vareindkøb at opnaa en Kvantumsrabat, er det da den højtærede Ministers Mening, at den Mand, der modtager Cigarerne og skal fordele dem til sine Kolleger, skal optræde som Grossist og udstede dobbelt Faktura for disse Varer?

Til Slutning ønsker jeg at motivere, hvorfor jeg ikke kan yde min Medvirken til dette Lovforslags Gennemførelse. Det System, som blev bragt i Anvendelse ved Fakturabeskatningens Indførelse i Fjor, har lagt saa mange Kontrolbestemmelser paa det frie Initiativ i Forhandlingen af denne Art Varer som i ingen anden Branche. Naar Systemet har kunnet anvendes og ikke har slaaet Erhvervene dybere Saar, er det Krigssituationen, som er kommet Ministeriet til Hjælp. Men dette System kan jeg ikke være med til at opretholde og udvide, selv om Loven kun er midlertidig, ikke paa Grund af Beskatningen, idet jeg vil være medvirkende til Gennemførelsen af Værdibeskatning paa Raatobak og en tilsvarende paa indførte færdige Tobaksvarer, men fordi en Udvidelse af dette System skal hjælpe Finansministeren paa hans videre Vej mod Monopolet, skal gøre Befolkningen moden til dettes Indførelse og danne et Overgangsled dertil. Dette kan jeg ikke yde min Medvirken til, og heri haaber jeg at finde Støtte hos adskillige af det høje Tings Medlemmer.